

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 799/2015
03.02.2016.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца Д.С. из С., против извршног дужника ДП ПК Г. из С. и ПК Г. – З.р. – П. Ц. ДОО из С., ради наплате новчаног потраживања на основу извршне исправе, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Пожаревцу и Основног суда у Смедереву, на седници одржаној 03.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом извршном предмету стварно је надлежан Основни суд у Смедереву.

Образложење

Основни суд у Смедереву, решењем ИПВ (И) 375/12 од 13.11.2012. године, одбио је као неоснован приговор извршног повериоца изјављен на решење Основног суда у Смедереву И 2389/10 од 30.08.2011. године, против извршног дужника ДП ПК Г. из С. и решење И 2389/10 од 30.08.2011. године, против извршног дужника ПК Г. – З.р. – П. Ц., ДОО из С. (став први изреке), огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом извршном предмету (став други изреке) и одлучио да спис тог суда И 2389/10 уступи Привредном суду у Пожаревцу, као стварно надлежном за поступање (став трећи изреке). У образложењу је указао, да је решењем тог суда И 2389/10 од 30.08.2011. године, у односу на извршног дужника ДП ПК Г. из С., прекинут поступак извршења, зато што је Трговински суд у Пожаревцу, решењем Ст 6/05 од 08.07.2005. године, над извршним дужником покренуо стечајни поступак, као и да је решењем И 2389/10 од 30.08.2011. године у односу на извршног дужника ПК Г. – З.р. – П. Ц., ДОО из С., прекинут поступак извршења, зато што је Привредни суд у Пожаревцу, решењем Ст 89/2010 од 18.06.2010. године, над извршним дужником отворио и закључио стечајни поступак. Поред тога, да је утврдио да се приговор извршног повериоца има сматрати пријавом потраживања у стечајном поступку, сходно члану 111. Закона о стечајном поступку, па како је према подацима Агенције за привредне регистре утврдио да је над извршним дужником ДП ПК Г. из С., покренут стечајни поступак, решењем Трговинског суда у Пожаревцу Ст бр.6/05 од 08.07.2005. године, да наведена пријава потраживања извршног повериоца треба да се достави Привредном суду у Пожаревцу као стечајном суду, односно суду пред којим је покренут стечајни поступак, да је у складу с тим донео одлуку као у изреци.

Привредни суд у Пожаревцу, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис И 316/15 од 23.11.2015. године, предмет доставио Врховном касационом суду, ради решавања насталог сукоба стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да, када је Основни суд у Смедереву, решењем ИПВ (И) 375/12 од 13.11.2015. године, потврдио решења тог суда И 2389/10 од 30.08.2011. године, којим је прекинут поступак у односу на оба извршна дужника, да није било услова да се у прекинутом поступку суд огласи стварно ненадлежним и уступи предмет том суду. Затим, да, уколико суд сматра да се приговор повериоца има сматрати пријавом потраживања у стечајном поступку, да је суд дужан да пријаву уступи суду, а не предмет, због чега сматра да није надлежан за поступање у овом извршном предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о насталом сукобу стварне надлежности, на основу одредбе члана 23. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), а у вези одредбе члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Сл. гласник РС“, број 31/11, 99/11, 109/13-УС и 55/14) и одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15 и 106/15), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Смедереву.

Извршни поверилац је 08.06.2004. године поднео Општинском суду у Смедереву против извршног дужника предлог за извршење на покретним стварима извршног дужника, на основу извршне исправе, правноснажног и извршног решења Општинског суда у Смедереву ИВ 139/04 од 25.03.2004. године, којим је издат платни налог, ради обрачуна и уплате припадајућих доприноса и исплате минималне зараде (све ближе одређено у изреци ове извршне исправе). Општински суд у Смедереву, решењем И 503/04 од 25.11.2004. године, одредио је предложено извршење и одредио трошкове извршног повериоца у износу од 1.000,00 динара.

Одредбом члана 25. став 2. Закона о уређењу судова, је између осталог прописано, да, привредни суд у првом степену води поступак стечаја и реорганизације, одређује и спроводи извршење на основу извршних и веродостојних исправа, када се односе на лица из става 1. тачка 1. овог члана (привредне субјекте), одређује и спроводи извршење и обезбеђење одлука привредних судова, а одлука изабраних судова само када су донете у споровима из става 1. тачка 1. овог члана, одлучује о признању и извршењу страних судских и арбитражних одлука донетих у споровима из става 1. тачка 1. овог члана.

Одредбом члана 93. став 1. Закона о стечају („Службени гласник РС“ број 104/09, 99/11, 71/12-УС и 83/14), је прописано, да, од дана отварања стечајног поступка не може се против стечајног дужника, односно над његовом имовином, одредити и спровести принудно извршење, нити било која мера поступка извршења, осим извршења која се односе на обавезе стечајне масе и трошкове стечајног поступка. Одредбом става 2. овог члана, да, поступци из става 1. овог члана који су у току обустављају се (Одредбом члана 73. став 1. Закона о

стечајном поступку – „Сл. гласник РС“, број 84/04 и 85/05, је било прописано, да, од дана покретања стечајног поступка не може се против стечајног дужника односно над његовом имовином, одредити и спровести принудно извршење, нити било која мера поступка извршења у циљу намирања потраживања, осим извршења која се односе на трошкове стечајног поступка. Одредбом става 2. овог члана, да, поступци из става 1. овог члана који су у току прекидају се).

Према томе, како се у овом извршном предмету не ради о извршењу на основу одлуке привредног суда, или изабраног суда донетом у спору између привредних субјеката, као ни о извршењу стране судске или арбитражне одлуке донете у спору између привредних субјеката, нити о поступку поводом стечајног поступка, већ се ради о извршном поступку на основу извршне исправе, решења суда опште надлежности, то не може доћи до атракције стварне надлежности привредног суда, због чега је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Смедереву, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 23. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Миломир Николић,с.р.**